

РЕШЕНИЕ

№ 3133

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 12.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1202** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по Жалба вх. № 2645/23.01.2023 г. на А. С. С. – младши автоконтрольор в 03 група „Контрол, регулиране в централна градска част и осигуряване на маршрути“ на 02 сектор „Контрол, регулиране в централна градска част и осигуряване на маршрути“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. И. З. от САК, срещу Заповед № 513р-179/09.01.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от шест месеца, считано от връчване на заповедта.

Жалбоподателят отрича да е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение и счита, че фактическата обстановка е установена неправилно. Твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен - издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Иска се отмяната му. Претендират се съдебни разноски и се представя списък по чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя адв. И. З. пледира за уважаване на жалбата, респ. отмяна на оспорения акт. Поддържа искането за разноски.

Ответникът по жалбата – директорът на СДВР, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт М. Д., оспорва жалбата по съображения, изложени както в пледоарията

по същество, така и представени по делото писмени бележки. Твърди, че жалбоподателят не е изпълнил служебните си задължения, а именно: не е извършил проверка за валидност на СУМПС на лицето Г. С., издадено от Конфедерация Швейцария /асоцииран член на Европейския съюз/, което е било невалидно и не се е усъмнил дали е фалшиво. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адв. З.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК приобщените по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, че жалбоподателят А. С. С. е младши контролор в 03 група „Контрол, регулиране в централна градска част и осигуряване на маршрути“ на 02 сектор „Контрол, регулиране в централна градска част и осигуряване на маршрути“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, включително и към момента на издаване на оспорената заповед. Това е видно и от Кадрова справка рег. № 513р-96201/05.10.2022 г. /л.422 – том 2/.

Изискванията за заемане на длъжността, основните задължения, организационни връзки и взаимоотношения са посочени в Специфична длъжностна характеристика за длъжността /л.242 – том 2/, с която служителят се е запознал на 01.03.2019 г., видно от Протокол № 513р-21186/12.03.2019 г. /л.423 – том 2/.

Не се спори, а и се установява от Ежедневна ведомост, започната на 04.01.2022 г. и завършена на 07.04.2022 г. /л.408 и сл. от том 2/, от График – допълнение към График рег. № УРИ 4332р-27862/25.05.2022 г. /л.407 – том 2/, както и от показанията на разпитания по делото свидетел В. П. В. /допуснат по искане на жалбоподателя/, че на 03.06.2022 г., жалбоподателя А. С. С. е бил на работа нощна смяна. В 04:00 ч., в [населено място], в [жк], той спрял за проверка лек автомобил, управляван от лицето Г. С., което е отразено в Ежедневна форма на отчет от 02.06.2022 г., смяна 19:00 ч. - 07:00 ч., служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] . С. представил СУМПС, издадено от Конфедерация Швейцария, а младши инспектор А. С. С. направил три проверки чрез служебния таблет – в 04:00 ч., 04:01 ч. и 04:15 ч., видно от Справка от АИС „Пътна полиция“ – Системен журнал /л.425 – том 2/, както и едно изтегляне на данни за лице, видно от същата справка.

На по-късен етап, на органите на МВР станало известно, че към момента на проверката на 03.06.2022 г. Г. С. е бил загубил придобитата правоспособност да управлява МПС по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП, поради което бил неспособен водач на МПС /същият бил възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП/. Отделно от това лицето било криминално проявено.

Горните данни, както и други подобни случаи на „неупражнен контрол“, породили съмнение за извършени дисциплинарни нарушения от полицейски служители, сред които и младши инспектор А. С.. Те били описани в Доклад № 4575р-1768/31.08.2022 г. по описа на дирекция „Инспекторат“ – МВР от извършена проверка в СДВР и други структури на МВР, разпоредена със Заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з-870/07.07.2022 г.

Със Заповед № 513з-8231/26.09.2022 г. /л.17/ директорът на СДВР образувал проверка на данните, изложени в Доклад № 4575р-1768/31.08.2022 г. на дирекция „Инспекторат“ – МВР. Определен е състава на комисията, предмета на проверката и срока на завършването ѝ – тримесечен от издаването на заповедта. Жалбоподателят е

запознат със заповедта на 04.10.2022 г. срещу подпис, положен на гърба на л.32 от нея /л.49 от делото/. Връчена му е Покана № 513р-95325/03.10.2022 г. за даване на писмени обяснения. Такива той представил, депозирайки Обяснение рег. № 513р-96355/05.10.2022 г. по описа на СДВР. В него изложил обстоятелствата около извършената проверка на Г. С., аналогични на представените такива със Сведение рег. № 513р-96355/05.10.2022 г. /л.427 – том 2/. Според последното, на 03.06.2022 г., около 04:00 ч., спрял за проверка лек автомобил с водач Г. С., който представил СУМПС, издадено в Конфедерация Швейцария /асоцииран член на ЕС/. Според младши инспектор С. то било валидно и не се е усъмнил дали е фалшиво. Вписал становището си, че с него водачът има право да управлява МПС в границите на Европейския съюз, вкл. и в Република България. Посочил, че справка „Граничен контрол“ не е извършена, тъй като автоконтрольорите нямат достъп до системата чрез РСОД, както и нямат достъп до системата „РЕСПЕР“, а справка се прави чрез ОДЧ 99, но през почивни дни и през нощта не може да бъде извършена такава. По тези причини, проверката на водача С. и управлението от него автомобил била извършена чрез РСОД. На таблета се изписало, че водачът е поставен за дискретно наблюдение и следва да се свържат с ОДЧ. След свързването на автопатрула с ОДЧ, оттам било разпоредено да се изготви докладна записка, каквато била съставена веднага след края на проверката.

Изложените от младши инспектор С. били проверени и анализирани от дисциплинарната комисия в хода на дисциплинарната проверка. Комисията установила, че действително на 03.06.2022 г. жалбоподателят младши инспектор А. С. е бил на работа нощна смяна и в 04:00 ч. е спрял лек автомобил, управляван от Г. С., който представил чуждестранно СУМПС, издадено от Конфедерация Швейцария. Чрез радиостанция за отдалечен достъп /РЗОД/ в Автоматизирана информационна система „Пътна полиция“ /АИСПП/ и „Оперативна дежурна част“ /ОДЧ/ при ОПП-СДВР, С. установил, че С. притежава СУМПС, издадено от Конфедерация Швейцария и същевременно е обявен за дискретно наблюдение.

Впоследствие станало ясно, че към 03.06.2022 г. Г. С. е бил с отнето СУМПС и е бил неспособен водач на МПС. Тази информация била налична в РСОД, но младши инспектор А. С. не бил констатирал това своевременно, т.е. към момента на проверката, тъй като не бил извършил справка в АИС „Граничен контрол“ на лицето, с оглед установяване дали е условието за придобиване на правоспособност в Конфедерация Швейцария. Дисциплинарната комисия установила също, че Г. С. е криминално проявен, с отнето СУМПС още на 22.09.2009 г., а правоспособността му не била възстановена по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП. Според комисията, наличието на тези данни и представянето на чуждестранно свидетелство за управление на МПС е следвало да събуди подозрение у полицейския служител и той да положи необходимите усилия да изясни всички факти и обстоятелства, с оглед изпълнението на служебните му задължения и реализирането на проверката в цялост. Прието е, че при наличието на тези първоначални данни и при положение, че служителят е разполагал с възможността и с достъпа до информация за задграничните пътувания на водача, за него е било възможно и задължително да провери редовността на представеното му чуждестранно СУМПС. Същото било с дата на издаване 15.06.2021 г., а от Писмо рег. № 513р- Д02656/20.10.2022 г. по описа на СДВР /л.404, том 2/ се установявало, че за периода от 15.04.2021 г. до 05.07.2022 г. Г. К. С. нямал регистрирани излизания извън територията на Република България. Това

обстоятелство следвало да породи съмнение у младши инспектор А. С. относно валидността и редовността на представения от водача документ за правоуправление и следвало той да предприеме последващи действия по компетентност.

При тези обстоятелства от страна на дисциплинарната комисия е прието, че дори да било възможно справка за задграничните пътувания на Г. С. да не е изчерпателна, то служителят е могъл да изготви докладна записка за извършване на последваща проверка или да потърси съдействието на дежурна оперативна група, която да проведе необходимите процесуални действия по установяване истинността на представеното СУМПС.

С оглед на горните данни поведението на младши инспектор С. било оценено от дисциплинарната комисия като нарушение на чл.62, ал.6 от Инструкция № 8121з-749/20.16.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение /Обн. ДВ., бр. 90 от 31.10.2014 г./ - съгласно инструкцията проверката задължително започва с извършването на справка по регистрационен номер на МПС и/или идентификационен номер на рама, данни за водача, валидност на СУМПС и данни на пътуващите лица чрез РСОД, а когато РСОД е повредена, нарядът не разполага с такава или при друга невъзможност - чрез ОДЦ/ОДЧ; респ. справка за валидността на СУМПС, издадени от други държави - членки на ЕС, се извършва в системата „EUCARIS-RESPER“ чрез РСОД или ОДЦ/ОДЧ.

Резултатите от проверката са обективирани в Справка рег. № 513р-113835/21.11.2022 г. по описа на СДВР. Въз основа на тях дисциплинарната комисия приела, че полицейският служител младши инспектор А. С. С. е извършил нарушение на служебната дисциплина по чл.194, ал.1, т.1, пр.второ, алт.първа от ЗМВР, изразяващо се в „неизпълнение на разпоредбите на този закон /ЗМВР/ и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“. Направено е предложение /на л.193 от справката – л.244 от делото/, на основание чл.200, ал.1 от ЗМВР, на младши инспектор А. С. да бъде наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от шест месеца.

С Покана за изслушване и даване на писмени обяснения рег. № 513р-115513/25.11.2022 г. /л.418 – том 2/ С. бил поканен да се запознае със справката и материалите от дисциплинарната проверка и да даде писмени обяснения или да направи възраженията си в срок до 24 часа. Поканата е връчена на 28.11.2022 г., в 11:05 ч., видно от саморъчното отбелязване върху нея. В дадения срок писмени обяснения и възражения не са постъпили.

На 06.12.2022 г., на младши инспектор А. С. е връчена Покана № 513р-118126/01.12.2022 г. за даване на допълнителни писмени обяснения или възражения от директора на СДВР. Във връзка с нея служителят е депозирал Обяснение № 513р-119852/06.12.2022 г. /л.426, том 2/, в което е заявил, че не желае да дава писмени обяснения и възражения.

При горните данни, директорът на СДВР издал процесната Заповед № 513з-179/09.01.2023 г. /л.14/ и наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца, считано от връчване на заповедта.

Заповедта е връчена на младши инспектор А. С. лично, срещу подпис, на 16.01.2023 г. Срещу нея е подадена жалбата, по която е образувано настоящото производство – Жалба вх. № 2645/23.01.2023 г. по описа на Административен съд София-град.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя са представени гласни доказателства, събрани чрез разпита на свидетеля В. П. В., на които съдът дава вяра, тъй като ги намира за подробни, обективни, последователни, логични и напълно кореспондиращи с останалия доказателствен материал по делото. Той си спомня за проверката, която заедно с жалбоподателя и в изпълнение на служебните си задължения са извършили в [населено място], [жк], на МПС, управлявано от Г. С.. Потвърждава, че последният е представил чуждестранно СУМПС. При извършена справка чрез служебния таблет се оказало, че С. е под дискретно наблюдение. Полицейските служители направили справка и в дежурната част като изискали и информация дали свидетелството за управление на С. е валидно. Такава обаче можело да се направи само в нормалното работно време, т.е. от 08:30 ч. до 17:30 ч. в дните от понеделник до петък. В събота и неделя, в почивните дни, както и в интервала между 1:30 ч. до 08:30 ч. на дните от понеделник до петък, било обективно невъзможно да се извърши такава справка, още повече че в случая лицето Г. С. бил спрял в 04:00 ч. /т.е. посред нош/. По повод на спирането на Г. С. и направената му проверка, свидетелят и жалбоподателят изготвили докладни записки, а освен това отразили проверката в таблета и в графакта „забележки“ отбзаписали какво СУМПС им е представил водача, с какъв номер и от коя дата е, валидно или невалидно е. В. сочи, че заедно с колегата му са направили всичко възможно в рамките на закона, в т.ч. и са разгледали представеното от водача свидетелство за управление на МПС и визуално същото е отговаряло на утвърдения образец.

При така установените факти, настоящият състав на Административен съд София-град, като извърши цялостна проверка по реда на чл.168, ал.1 от АПК за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата, по която е образувано делото, е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от лице по чл. 147, ал.1 от АПК, чиито законни права и интереси са засегнати от оспорения акт, против заповед, подлежаща на пряк съдебен контрол на основание чл.211 от ЗМВР, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от директора на СДВР, който съгласно разпоредбата на чл.204, т.4 от ЗМВР е органът, компетентен да налага наказания по чл.197, ал.1, т.1-т.3 от ЗМВР, каквото е и наложеното с процесната заповед.

Процесната заповед е обективирана е в изискуемата съгласно чл.204 от ЗМВР писмена форма. В нея са индивидуализирани извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които се твърди и се приема, че е извършено дисциплинарното нарушение и е посочена правната му квалификация. Формално е изпълнено и изискването за излагане на мотиви. Посочен е срокът за обжалване и пред кой орган.

Проверката по случая е назначена след постъпването на данни за евентуално извършени нарушения от служители на СДВР със заповед на директора на СДВР, с която е определен състава на комисията и срока на завършването ѝ.

Констатациите на комисията са обективирани в нарочна справка и е предложено на дисциплинарнонаказващият орган да наложи на жалбоподателя дисциплинарно наказание порицание. В съответствие с чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е дал възможност на привлечения към дисциплинарна отговорност служител да направи обяснения. Последният не се е възползвал от правото си и не е представил такива в определения срок.

Дисциплинарната отговорност за извършени нарушения на служебната дисциплина е реализирана в сроковете по чл.195, ал.1 от ЗМВР. С оглед датата на установяване на нарушението /с издаването на Справка рег. № 513р-113835/21.11.2022 г. по описа на СДВР/ и неговото извършване на 03.06.2022 г. е видно, че оспорената заповед е издадена не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Спазен е реда на дисциплинарното производство, уреден в чл.205 и сл. от ЗМВР. Въз основа на постъпил Доклад № 4575р-1768/31.08.2022 г. по описа на дирекция „Инспекторат“ – МВР, в който са изнесени първоначални данни за извършени нарушения на служебната дисциплина от служители на СДВР, със Заповед № 4513з-8231/26.09.2022 г. на директора на СДВР, на основание чл.205, ал.2 от ЗМВР, е назначена проверка за изясняване на постъпилите данни и установяване извършителя на дисциплинарното нарушение, като е определена комисия, която да я извърши. Констатациите на последната са обективирани в Справка рег. № 513р-113835/21.11.2022 г. по описа на СДВР. С нея е направено предложение на дисциплинарнонаказващия орган да наложи на жалбоподателя дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В съответствие с изискванията на чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е дал възможност на привлечения към дисциплинарна отговорност служител да изложи обяснения като му е изпратил нарочна покана. В определения срок не са постъпили обяснения и възражения.

С оглед на горното, настоящият състав счита, че са спазени правилата за провеждане на дисциплинарното производство и не е налице нарушение по чл.146, т.3 от АПК, представляващо основание за отмяна на заповедта, с която то е приключило.

Относно приложението на материалния закон и съответствието с неговата цел, съдът намира следното:

В оспорената заповед дисциплинарно наказващият орган е дал неясна правна квалификация на нарушението, която не се основава на установени и доказани факти, свързани с конкретно поведение на наказаното лице. Прието е, че младши инспектор не е изпълнил изискванията на чл.62, ал.6 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, според която „Проверката задължително започва с извършването на справка по регистрационен номер на МПС и/или идентификационен номер на рама, данни за водача, валидност на СУМПС, и данни на пътуващите лица чрез РСОД, а когато РЗОД е повредена, нарядът не разполага с такава или при друга невъзможност – чрез ОДЧ/ОДЧ. Справка за валидността на СУМПС, издадени от други държави – членки на ЕС се извършва в системата „EUCARIS-RESPER“ чрез РСОД или ОДЦ/ОДЧ. Това обаче се опровергава от събраните в хода на дисциплинарната проверка и приобщени към делото доказателствени материали: От Сведение рег. № 513р-96355/05.10.2022 г. /л.427 – том 2/ се установява, че на 03.06.2022 г., младши инспектор А. С. е извършил проверка както на Г. С., така и на управлявания от него автомобил. Направил е и три проверки чрез служебния таблет, съответно: в 04:00 ч., 04:01 ч. и 04:15 ч., както и едно изтегляне на данни за лице. След проверката чрез РСОД и данните от нея, че С. е поставен под дискретно наблюдение, С. извършил и справка чрез ОДЧ при ОПП-СДВР /това обстоятелство е отразено в Справка рег. № 513р-113835/21.11.2022 г. по описа на СДВР – л.192 от справката, л.243 от делото/, като изпълнил дадените му оттам разпореждания да изготви докладна записка, които

изпълнил непосредствено след проверката, съставяйки Сведение рег. № 513р-96355/05.10.2022 г. Младши инспектор С. прегледал представеното от С. СУМПС, издадено в Конфедерация Швейцария, но външният вид на същото не породил у него съмнения относно автентичността и валидността му. Справка в „EUCARIS-RESPER“ чрез РСОД или ОДЦ/ОДЧ нямало как да извърши, тъй като на автоконтрольорите не е осигурен достъп до системата. Липсата на техническа възможност е заявена както в Сведение рег. № 513р-96355/05.10.2022 г., така и в Обяснение рег. № 513р-96355/05.10.2022 г., потвърждава се и от свидетелските показания на В.. Това обстоятелство по никакъв начин не е опровергано чрез представяне на надлежни доказателства от страна на ответника. Ето защо, неизвършването на справка чрез „EUCARIS-RESPER“ не може и не следва да се вменява във вина на жалбоподателя, тъй като същият е бил обективно възпрепятстван, поради причини, произтичащи от поведението на самия ответник.

Не може да се вмени във вина на жалбоподателя и обстоятелството, че не е установил дали СУМПС на Г. С. е отнето, дали същият е правоспособен водач и т.н., след като не е доказано, че към датата на извършената му проверка, в информационната система на МВР са се съдържали данни за това. Не е доказано, че на младши автоконтрольорите, в частност на жалбоподателя, е осигурена възможност да проверяват дали спрените от тях водачи на МПС имат или не криминалистически регистрации и каква евентуално е връзката между това обстоятелство и проверките по спазване на ЗДвП. Остава неясно защо дисциплинарнонаказващият орган е приел, че за младши инспектор С. е съществувало задължение да извършва справка за задграничните пътувания на спрените водачи, в т.ч. и на С., респ. коя точно законова разпоредба той е нарушил като не е направил такава.

Всичко изложено по-горе мотивира съдебния състав да приеме недоказаност на твърдяното дисциплинарно нарушение. Процесната заповед се явява постановена при липса на мотиви и в противоречие с материалноправните разпоредби, т.е. налице е и отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Предвид изхода на спора жалбоподателя има право на разноски. Искането за присъждането им е направено своевременно. Подкрепено е с доказателства, че такива са платени и е представен списък по чл.80 от ГПК. Ето защо, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 840,00 лв. /осемстотин и четиридесет лева/, от които 10,00 лв. /десет лева/ - внесена държавна такса, 30,00 лв. /тридесет лева/ - такса за призоваване на свидетел, и 800,00 лв. /осемстотин лева/ - платен адвокатски хонорар. Възражението за прекомерност, направено от ответника, съдът приема за неоснователно. Съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес по ЗМВР е 750 лв., т.е. на стойност близка до заплатената от жалбоподателя, като същевременно по делото са проведени две съдебни заседания, в които процесуалният му представител е взел активно участие.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 513р-179/09.01.2023 г., издадена от директора на Столична

дирекция на вътрешните работи, с която на младши инспектор А. С. С. – младши автоконтрольор в 03 група „Контрол, регулиране в централна градска част и осигуряване на маршрути“ на 02 сектор „Контрол, регулиране в централна градска част и осигуряване на маршрути“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от шест месеца, считано от връчване на заповедта, **КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.**

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи **ДА ЗАПЛАТИ** на А. С. С. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] направените по делото разноски в размер на 840,00 лв. /осемстотин и четиридесет лева/.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл. 211 от ЗМВР, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: